

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an . . . . . 30 Lei
Pe 6 luni . . . . . 16 >
Pe 3 luni . . . . . 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru străinătate se adaugă portul

Abonamentele se plătesc tot-d-a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

91,— Oheul Dămboviței —91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechi 2 Lei

Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

S U M A R

Jurisprudența Română :

Inalta Curte de casație și justiție, secția II: *Teologu C. Teodorovici și alții cu C. G. Cociaș.*

Tribunalul comercial Ilfov: *I. Bochori cu Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito.*

Curtea de apel din Galați, secția II: *Toel Abraham cu Gherassim Lazi.*

Informațiuni.

Bibliografii.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, SECȚIA II

Audiența de la 13 Mai 1897

Președenția D-lui D. MANDREA, Președinte

Teologu C. Teodorovici și alții cu C. G. Cociaș.

Cambii. — Arătarea numelui primitorului. — Dacă se poate lăsa în alb. — Când trebuie să fie umplut acest gol. — (Art. 270, 273 și 279 din codul comercial).

Cambii. — Gir. — Gir cu clauza «pentru încasare». — Dacă strămută proprietatea cambiei. — Dacă este un mandat ce se dă portorului. — Dacă acesta poate exercita, în numele său, acțiunea cambială, fără a avea o procură de la mandant. — (Art. 280 din codul comercial).

Martori. — Proba testimonială. — Materie comercială. — Apreciere suverană a instanțelor de fond.

1) *Cambia trebuie să conțină, între alte condițiuni esențiale, numele persoanei sau firma primitorului, și lipsa unei asemenea condițiuni exclude calitatea și efectele speciale ale cambiei. Această condițiune însă este cerută numai atunci când se face us de cambie pentru acceptare, girare, plată etc., căci după cum legea comercială permite ca girul să se facă fără arătarea numelui primitorului, în alb, urmează că și emitentul unei cambii sau al unui bilet la ordin poate lăsa în alb (numele primitorului, până la exercitarea acțiunii cambiale, și prin aceasta emitentul nu face alt ceva de cât dă un mandat tacit primitorului de a umplea el însuși ordinul cu numele său, sau al altuia, și completarea posterioară a*

golului face ca cambia să conțină numele primitorului, și deci să-și conserve calitatea și efectele ei speciale.

2) *Girul unei cambii cu clauza «pentru încasare», de și nu strămută proprietatea cambiei către portor, împunternicește însă pe acesta să ceară plata ei prin justiție, intentând acțiune în numele său personal, iar nu în numele mandantului său, și prin urmare nu are nevoie de o procură de la acesta.*

3) *În materie comercială, proba testimonială este lăsată la suverana apreciere a instanțelor de fond, destul numai ca hotărîrea lor să fie motivată când resping o asemenea probă.*

Decisiunea No. 108/97. Respingerea recursului făcut de Teologu C. Teodorovici și alții în contra decisiunii Curții de apel din Galați, s. II, cu No. 34/96 dată în proces cu C. Cociaș.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier G. Liciu ;

Pe d-l avocat T. Stelian, din partea recurenților, în dezvoltarea motivelor de casare ;

Pe d-l avocat Em. Pantazi, din partea intimatului, în combateri, și

Pe d-l procuror de secțiune C. D. Sărățeanu, în concludiuni, fiind minore în cauză ;

Deliberând,

Asupra primului motiv de casare :

«Violarea art. 270, 273 și 1 din codul de comerț.

Exes de putere. S'a constatat în fapt înaintea Curții de apel din Galați, că cambiiile reclamate fusese emise în alb, și că ele nu au fost completate de purtător de cât aproape de scadență și după moartea pretinsului emitent.

«Și de și după art. 273 c. com., lipsa condițiunilor esențiale pentru cambii exclude calitatea și efectele speciale ale cambiei, și de și numele primitorului este, după art. 270 c. com., o condițiune esențială totuși Curtea din Galați consideră ca valabile cambiiile re-

clamate și se întemeiază, pentru a da această deciziune pre un pretins us comercial, cu toate că, după art. 1 c. com. usurile comerciale, ori cât de vechi și de constante ar fi, n'aũ putere de legi».

Având în vedere că e constant că intimatul a intențat acțiune contra recurenților spre a se vedea obligați a'i plăti, în calitate de succesori ai defunctului Filip Teodorovici, suma de 6000 lei, în baza a două cambii semnate de autorul lor; Că Curtea prin deciziunea suspusă recursului, pronunțată în urma apelului făcut de recurenți, respinge mijlocul de apărare invocat de dênșii, că biletele la ordine nu sunt valabile, ca efecte de comerț, pentru că nu a fost scris în ele, numele primitorului chiar de la emiterea lor, pe motiv că nu e suficient scrierea unui asemenea nume, în momentul când urmează să se exercite acțiunea cambială;

Considerând, că art. 270 c. com., prevede, între alte condițiuni esențiale, ca o cambie să conțină și numele persoanei sau firma primitorului, și că lipsa unei asemenea condițiuni după art. 273 același cod. exclude calitatea și efectele speciale ale cambiei însă condițiunea relativă la numele primitorului trebuie, aplicată și esplicată într'un mod rațional adică că legiuitorul a înțeles necesitatea acestei condițiuni, atunci când se face us de cambie pentru acceptare, girare, plată etc., căci el nu are categorie în momentul emiterii ei;

Că emitentul iscăbind o cambie, lăsând în alb, numele primitorului, prin aceasta dă numai un mandat tacit acestuia de a umplea el însuși ordinul cu numele său, sau al altuia, și complectarea posterioară a golului, face ca cambia să conțină numele primitorului, și cerința legii fiind ast-fel satisfăcută, cambia își rezervă calitatea și efectele ei speciale;

Considerând, că, de altmintrelea, prin art. 279 cod. com. să permite ca girul să se facă fără arătarea numelui primitorului, și girul având aceleași efecte ca și emiterea cambiei sau a biletului la ordine, de către primul emitent, urmează ca pentru această operațiune primordială, să se permită lăsarea în alb a numelui primitorului, până la exercitarea acțiunii cambiale.

Că dar motivul e neîntemeiat.

Asupra motivului al II-lea :

«Violarea art. 381 cod. com. și 69 pr. civilă.

«In adevăr că Curtea constată, că reclamantul de la prima instanță, d-nul Cociaș, a pornit acțiunea în numele său propriu, și nu ca procurator a d-lui Economu, purtătorul, și prin urmare proprietarul cambiilor, și cu toate că, după art. 69 procedura civilă, lipsa numelui reclamantului în o petițiune atrage nulitatea petițiunii, Curtea totuși respinge nulitatea invocată de noi, afirmând că legea, nu prevede o asemenea nulitate».

Considerând, că după art. 280 c. com., girul unei cambii cu clausă «pentru încasare» de și nu strămută proprietatea cambiei către portor, imputernicește însă pe acesta să ceară plata ei prin justiție, intentând ac-

țiune în numele său personal, iar nu în numele mandantului său;

Considerând, că Curtea constată în fapt, că cambiele aũ fost girate de portorul lor, Economu, către intimatul de azi «pentru încasare»;

Că ast-fel fiind intimatul nu avea nevoie de o procură pentru a intenta acțiune, și motivul e neîntemeiat.

Asupra motivului al III-lea :

«Exes de putere, violarea art. 174 pr. civilă.

«In prima instanță, tăgăduindu-se semnăturile din cambii, s'a făcut verificarea prin comparațiune de scripte, și s'a luat și avisul experților. Înaintea Curței discutând raportul experților, am cerut, pentru a stabili nesinceritatea semnăturilor, martori cu cari, am declarat că voim să dovedim că la data coprinsă în cambii, pretinsul emitent, defunctul Filip Teodorovici era foarte bolnav și într'o mare slăbiciune, așa în cât semnăturile ce ar fi putut face în asemenea stare, nu putea să aibă regularitatea și icoana semnăturilor coprinse în actele de comparațiune cu mult anterioare boalei, și cu toate că experții afirmase în raportul lor, că aũ observat la semnăturile tăgăduite că ele nu diferă cu nimic de cele din actele de comparație făcute în timpul pe când era sănătos, totuși Curtea denaturând sensul conclusiunilor noastre, respinge dovada cu martori, și cu modul acesta comite un exes de putere și violează art. 174 pr. civilă».

Considerând, că Curtea constată în fapt că semnăturile Filip Teodorovici din ambele cambii, sunt proprii ale acestuia și respinge proba testimonialsă, ca inutilă motivând aceasta;

Că proba testimonială e lăsată la suverana apreciere a instanței de fond, care poate să o respingă, destul să motiveze aceasta.

Că Curtea procedând ast-fel, bine a procedat și astfel și acest motiv e neîntemeiat.

Pentru aceste motive, respinge, etc.

TRIBUNALUL COMERCIAL ILFOV

Audiența de 17 Maii 1897

Președenția D-lui OSCAR NICULESCU, Președinte

Sentința No. 986

I. Bochori cu Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito.

Contract de construcțiune.—Resiliere.—Culpa constructorului.—Daune interese.—Dreptul proprietarului la daune interese.

Privilegiu.—Privilegiul arhitecților, constructorilor, etc. asupra imobilului construit.—Condițiuni.—Două expertise.

Garanție.—Garanția depusă de un constructor în mâna proprietarului.—Resilierea contractului de construcțiune.—Restituirea garanției.

Compensațiune.—Când are loc.

Cheltueli de judecată.—Când se compensează.

1) Când contractul intervenit între un proprietar și un constructor pentru a'i construi o casă, se resiliază din culpa constructorului, proprietarul are drept la daune

interese, daune ce ar proveni din faptul că a fost silit să termine lucrările în regie și că nu i-a rămas timpul necesar pentru închirierea imobilului.

2) Pentru ca arhitecții, antreprenorii, pietrarii și alți lucrători întrebuințați pentru a zidi, reconstrui, sau repara edificii, canaluri, etc., să poată obține și conserva înscrierea privilegiului acordat lor prin art. 1737 și 1742 din codul civil, se cere în mod clar și precis să se facă în prealabil două procese-verbale de expertisă, ambele ordonate de tribunal, dintre care unul anterior, constatând starea imobilului înainte de începerea lucrărilor, și altul posterior constatând valoarea fondului după recepțiunea lucrărilor, pentru ca din comparațiunea ce lor două valori să se poată cu înlesnire mandata plus-valuta care rezultă din lucrările efectuate și aceste două expertise nu sunt numai un mijloc de probațiune a plus-valutei, ci și o condițiune strict necesară pentru existența privilegiului care fiind de drept strict nu poate avea o existență legală, de cât sub condițiunile determinate de lege.

3) Garanția depusă de un constructor în mâna proprietarului pentru construirea unui imobil se poate restitui când contractul intervenit între dênșii s'a resiliat, într-un câț atunci cauza deținerei acestei garanții a încetat.

4) Când ambele părți litigante urmează a plăti reciproc unele alteia sume de bani, atunci câtă a se face compensațiunea prevăzută de art. 1143 din codul civil.

5) Când ambele părți litigante obțin câștig de cauză cheltuielile de judecată se compensează.

S'au ascultat din partea oponentului I. Bochori d-nii avocați Dancoviți și Costaforu, iar din partea reclamanților intimați Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito, domniile avocați C. Stoicescu și I. St. Brătianu;

Tribunalul deliberând,

Având în vedere pe de o parte opoziția făcută de I. Bochori contra sentinței acestei secțiuni cu No. 1857/95, iar pe de alta cererea reconvențională făcută de numitul prin petiția prezentată în ședința de la 14 Februarie 1896, acțiunea principală făcută tot de d-sa prin petiția înreg. la No. 15009/95, și cererea reconvențională făcută de Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito, prin petiția înreg. la No. 565/96 depusă în ședința de la 16 Ianuarie 1896;

Având în vedere susținerile orale ale părților, explicațiunile date de experți în audiența de la 8 Maiu 1897 conclusionile scrise depuse de părți, actele exhibate, lucrările preparatorii efectuate în cauză și actele aflate la dosar.

Asupra opozițiunei făcută de I. Bochori contra sentinței No. 1857/95, prin care admitându-se acțiunea intentată contra sade către Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito, se declară reziliat contractul intervenit între părți și vizat de casieria generată de Ilfov în ziua de 4 Maiu 1895 și prin consecință se obligă numitul I. Bochori să plătească reclamanților suma de 29293 lei cu dobânda legală, 100 lei cheltueli de judecată și 1500 lei ca daune interese;

Având în vedere că prin acțiunea introdusă de Sil-

vio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito, se cere resilierea contractului ce au cu I. Bochori pentru facerea unei clădiri pe terenul său din str. Șerban-Vodă No. 2, din culpa acestuia, să li se plătească valoarea lucrărilor ce au efectuat, daune interese, timbre și cheltueli de judecată;

Având în vedere că motivele principale de resiliere invocate de antreprenorii sunt; că proprietarul nu și-a executat la timp lucrările ce și rezervase prin contract a le efectua în regie și de care depindea efectuarea lucrărilor ce dênșii erau obligați a face, punându-i ast-fel în imposibilitate de a le termina la epoca fixată prin contract, articulând între altele și faptul că proprietarul ne-având un arhitect cu cunoștințe speciale care să conducă lucrarea, oamenii ce aveau această însărcinare, din lipsă de cunoștințe, dau indicațiuni greșite așa că lucrarea fiind rău executată erau nevoiți să o refacă din nou și cu aceasta aveau întâzieri mari; asemenea că proprietarul și oamenii puși de dênșul cu conducerea și supraveghierea lucrării le refușau fără motiv, materialul adus de multe ori chiar după ce era întrebuințat, că le impunea lucrări ce nu erau prevăzute în devis și în fine că nu le-a achitat situațiunile de plată la termenele statornicite prin contract;

Având în vedere că după contractul intervenit între părțile litigante și autentificat de trib. Ilfov, secția de Notariat, la No. 3964 din 5 Maiu 1895, antreprenorii se obliga a executa lucrările de zidărie cu tencuelile complete, dulgheria și ferăria brută ce intră în zidărie, conform devisului; iar restul lucrărilor adică săpăturile fundațiilor, pietrăria, tâmplăria, tinichigieria, ferăria exterioară, scările, vopsitoria, sobele, geamurile, etc. erau rezervate de proprietar a le efectua în regie, și se stipula la art. 1 din contract că antreprenorii sunt obligați a preda lucrările lor complete la 15 August 1895 sau cel mult la 31 August 1895; la art. 2, 3, 9 și 10 din contract se prevedea pe de o parte obligațiunea antreprenorilor de a întrebuința material de prima calitate, fără defecte și din anumite fabrici și deposite, cum de exemplu: cărămidă din fabricile Tonola și Cerkez, cimentul din străinătate Portland marca «Ursul Albastru» etc., iar pe de altă parte facultatea pentru proprietar de a alege însuși materialul și a refușa pe cel defectuos și care nu era conform condițiilor din contract și devis fără ca antreprenorii să se împotrivească; să facă ori-ce schimbări în timpul construcțiunei fără veri un supliment de plată pentru antreprenorii, și chiar adăogiri ne prevăzute în plan, prețul fiind acela din devis; la art. 14 se prevedea pentru proprietar obligațiunea de a pune un arhitect pentru conducerea lucrărilor; la art. 15 se stipula că plata se va face de proprietar pe lucrări complete conform planului și devisului și anume la început cinci situații fixate treptat cu înaintarea lucrărilor, apoi alte situații la fie-care 15 zile iarăși pe lucrări complete până la coplectarea definitivă a lucrărilor antreprenorilor și ale regiei, după care urma a se face situația și recepțiunea definitivă, și în urmă după 15 zile libere trebuie să se numere restul ce s'ar mai cuveni, și în fine la art. 7 se prevedea pentru antreprenorii obligațiunea de a plăti proprietarului câte 100 lei pe fie-care zi de întâr-

ziere în cazul când nu vor preda lucrările gata complete la termen și întârzierea ar proveni din culpa lor, aceasta independent de facultatea ce o avea proprietarul de a cere resilierea contractului ;

Considerând că în privința primului motiv de resiliere, anume punerea în imposibilitate a antreprenorilor de a termina lucrările la timp, prin întârzierea lucrărilor ce proprietarul trebuia să le facă în regie, rezultă pe de o parte din depozițiunile martorilor audiați sub prestare de jurământ conform legii, că lucrările regiei au fost tot-d'auna gata la timp, ba chiar a trebuit să se aștepte cu efectuarea lor din cauză că antreprenorii nu erau gata cu unele lucrări de cari depindeau lucrările regiei, așa de ex. : martorul Petre del Petro polier declară că tâmplăria a fost adusă la clădire înainte de a se înveli casa și că tâmplarii se plâneau că nu o pot așeza ; martorul C. Ebert tâmplar, declară de asemenea că tâmplăria a adus-o înainte de a fi trebuință și că la 15 August 1895 a fost rugat de antreprenorii să aștepte cu așezarea, câte-va zile până vor bate dășumele la odăi ; martorul I. Seller tâmplar, declară că a adus tâmplăria de asemenea cu câte-va zile înainte și că antreprenorii nu s'au plâns nici odată că le-a adus dânsul în întârziere, ci din contră dânsul a suferit întârziere în așezarea tâmplăriei pentru că nu erau bătute dușumelile la toate camerele ; și martorul M. Pascu, scărar, declară că a avut întârziere cu așezarea scării din cauză că antreprenorii nu pusese grinzile pe cari trebuia să așeze scările ; iar pe de altă parte experții Cuțarida, Ștefănescu-Savigny și P. Arion se pronunță în raportul ce au depus că lucrările rămase în sarcina proprietarului nu erau de natură a întârzia lucrările antreprenorilor ;

Deci acest prim motiv rămâne lipsit de temei ;

Considerând că obiecțiunea ce se face de antreprenori că proprietarul nu avea un architect, om special, care să conducă lucrările, este de asemenea neîntemeiată, căci martorii spun că pe lângă două polieri anume Petre del Petro, italian, constructor și Carol cari stau continuu pe șantieră, proprietarul avea și pe Honziq, architect care făcuse planul clădirei și care venea în fie-care zi pentru a supraveghea justa lui executare ;

Considerând că de asemenea nu are importanță în cauză nici culpa ce se aduce proprietarului din refuzarea materialului, refacerea și schimbarea unor lucrări căci după cum s'a menționat mai sus proprietarul era în drept conform art. 2 și 9 din contract să refuze materialul ce nu i-ar conveni și să pretindă efectuarea unor asemenea lucrări, fără ca antreprenorii să poată face verii o obiecțiune, căci așa se convenise ;

Considerând că în ce privește cea din urmă imputare ce se aduce proprietarului, anume ne plata situațiunilor la timp, de asemenea este nefondată întru cât se dovedește din actele ce s'au exhibit că proprietarul a plătit regulat și înainte de termen chiar toate situațiunile, afară de ultima care trebuia achitată după terminarea completă a lucrărilor când urma să se facă recepția definitivă ; ori, singurii antreprenorii recunosc că lucrările nu s'au terminat ca să se poată face recepția definitivă și ce e mai mult ei înainte de termenul când urma să se achite această ultimă situație,

au pornit acțiunea de față pentru resilierea contractului, așa că proprietarul nu mai putea să facă plata trebuind să aștepte pronunțarea justiției ;

Că așa fiind antreprenorii nu sunt în drept a cere resilierea nejustificând motive.

Considerând că în ce privește capătul de cerere formulat în acțiunea antreprenorilor pentru valoarea lucrărilor efectuate, că din actul de expertisă dresat de cei trei experți Cuțarida, Ștefănescu-Savigny și Arion se constată că aceste lucrări se ridică în total la suma de 67888 lei și 62 bani, din care deducându-se 984 lei și 10 bani, valoarea unor lucrări efectuate de proprietar și cari îi priveau pe dânsii și 56641 lei și 27 bani ce au primit deja, rezultă că mai au de primit suma de 10263 lei și 25 bani ; deci acest capăt de cerere se poate admite ;

Că dar opozițiunea de față devine fondată în parte și ca atare cată a se admite retractându-se sentința opoșată și obligându-se oponentul I. Bochori numai la plata sumei de 10263 lei și 25 bani.

În ce privește cererea reconvențională făcută de I. Bochori prin petiția prezentată în ședința de la 14 Februarie 1896, prin care tinde a se declara resiliat contractul ce are cu Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito, din culpa acestora cari nu s'au ținut de angajament nici în privința modului de construcțiune, nici în privința termenului de predare, și prin consecință să fie obligați numiții antreprenori a'i plăti în mod solidar :¹⁾

Considerând în ce privește motivele de resiliere, ce se invoacă de I. Bochori se constată temeinicia lor în primul rând din actele exhibitate din cari rezultă că lucrarea nu s'a efectuat la timp, fapt pe care și antreprenorii îl recunosc și în al doilea rând din actul de expertisă în care se arată că lucrarea nu s'a executat conform planului și devisului, prin întrebuițare de material ce nu întrunea condițiile devisului cum sunt dușumelile cari în loc de a avea o grosime de 0,^m04 aveau numai 0,^m36, ne punerea ferăriei necesare și vicii de construcție ; prin urmare în acest punct cererea reconvențională este pe deplin dovedită ;

Considerând că resilierea provenind din culpa antreprenorilor, proprietarul conform art. 1021 c. civ are dreptul de daune interese pe care de alt-fel le justifică prin aceia că a fost silit a termina lucrările în regie și prin aceia că nu a rămas timpul necesar pentru închirierea imobilului ;

Considerând că asupra quantumului acestor daune tribunalul apreciind le fixează la suma de 3000 lei ;

Că în ce privește sumele cerute prin diferitele capete de cerere prevăzute în acțiunea reconvențională defendorul I. Bochori nu are drept de a reclama de cât suma de lei 1267 și 80 bani care de asemenea cată a i se acorda ; că în cea ce privește sumele reclamate pentru onorariul de experți, acestea nu pot fi ținute în seamă de cât ca cheltueli de instanță ;

Că așa fiind această cerere reconvențională devine fondată în parte și ca atare cată a se admite acordân-

¹⁾ Aci urmează capetele de cerere în detalii, ce nu s'au mai reprodus, nefiind tocmai util. (N. R.)

du-se numitului defendor suma de lei 426 și 80 bani în total ;

În ce privește acțiunea intentată de I. Bochori contra d-lor Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito prin petiția reg. la No. 15009/95 pentru a se ordona ștergerea inscripțiunii luate de aceștia asupra imobilului construit spre garantarea sumelor ce pretind că au de primit pentru lucrările efectuate și în același timp să fie obligați a-și plăti daune pentru acest fapt, acordându-se execuția provisorie și cheltueli de judecată ;

Având în vedere că după cum rezultă din actele ce s'a exibat antreprenorii după obținerea sentinței No. 1857/95 pronunțată de această secțiune, în lipsa lui I. Bochori, au mers la secțiunea de Notariat și au cerut înscrierea privilegiului prevăzut de art. 1737 cod. civ. alăturând pe lângă copia după sentință și o copie după primul act de expertisă dresat în cauză de expertul G. Munteanu, iar secțiunea de Notariat a ordonat înscrierea privilegiului prin jurnalul No. 1687/96 pentru suma de 29293 lei prevăzută în sentința acestei secțiuni ;

Considerând că după dispozițiunile art. 1737 alin. 4 comb. cu art. 1742 c. civ. pentru ca arhitecții, antreprenorii, pietrarii și alți lucrători întrebuințați pentru a zidi, reconstrui sau repara edificii, canaluri, etc., să poată obține și conserva înscrierea privilegiului acordat lor prin menționatele texte de lege, se cere în mod clar și precis să se facă în prealabil două procese verbale de expertisă, ambele ordonate de tribunal, dintre care unul anterior constatând starea imobilului înainte de începerea lucrărilor și altul posterior constatând valoarea fondului după recepțiunea lucrărilor, pentru ca din comparațiunea celor două valori să se poată cu înlesnire constata plus valuta care rezultă din lucrările efectuate ;

Considerând că cele două expertise pe care legea le prescrie nu sunt numai un mijloc de a proba augmențațiunea valorii pe care fondul a primit-o prin lucrările care au fost executate, dar ele sunt în același timp o condițiune strict necesară pentru existența privilegiului, aceasta reese din termenii imperativi ai art. 1737 alin. 4 c. civ. unde se întrebuințează cuvintele «cu condițiune însă că prealabilmente să se fi încheiat un proces-verbal» și mai la vale «și numai în cazul când aceste lucrări ar fi fost primite cel mult în curs de șase luni după terminarea lor, de către expert asemenea numit de tribunal».

În adevăr vigoarea ce legiuitorul a prescriș în asemenea materie, se explică în deajuns prin aceea că uvrierii reclamând un privilegiu care le dă preferință asupra tuturilor creanțelor ipotecare înscrise înaintea lor, interesele terțiilor sunt în cauză și legea are datorica a le salvarda ; trebuia dar să se ia măsură ca plus valuta să fie constatată prin mijloace care oferă toată garanția terțiilor interesați ;

Considerând că din cele expuse mai sus rezultă că privilegiile constructorilor fiind de drept strict, ele nu au o existență legală de cât sub condițiunile determinate de lege, care subordonă așizițiunea lor condițiunilor pe care ea le-a prescriș pentru a asigura vechilor creditorii conservațiunea gagiului lor prin

constatarea stărei de lucruri înaintea noilor construcțiuni și pentru a limita privilegiul acelor constructorii la plus valuta ce rezultă din lucrări ;

Considerând că în speță antreprenorii dacă au exibat un proces-verbal de expertisă care constată valoarea construcțiunilor în momentul când lucrările lor încetase, nu au exibat primul proces-verbal care să constate valoarea imobilului înaintea începerei lucrărilor, care este tot atât de necesar ca și cel de al doilea și fără de care nu se putea calcula plus valuta dobândită de imobilul prin construcțiunile lor, pentru a se putea ști în mod cert până la ce sumă trebuia să se întinză privilegiul cerut ; deci acest privilegiu nefiind obținut în condițiunile legii și aceste condițiuni după cum s'a zis mai sus fiind esențiale acțiunea reclamantului în primul punct devine întemeiată și cată a se ordona ștergerea acestui privilegiu ;

Considerând că ștergerea privilegiului neputând întârzia până la rămânerea definitivă a hotărârii căci ar putea cause daune însemnate reclamantului, urmează a se acorda execuția provisorie asupra acestui punct în baza art. 129 c. pr. civilă ;

Considerând că asupra daunelor cerute de I. Bochori pentru faptul înscrierii privilegiului antreprenorilor, tribunalul apreciind acordă suma de 1000 lei ;

Că dar acțiunea intentată de I. Bochori devine în parte întemeiată și ca atare cată a se admite.

În ce privește cererea reconvențională făcută de Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito prin petiția înreg. la No. 565/96 depusă în ședința de la 16 Ianuarie 1896 prin care tind a se ordona ca întreaga lor creanță contra lui I. Bochori să fie asigurată în imobilul construit prin înscrierea privilegiului prevăzut la art. 1737 al. 4 c. civ. și în același timp să fie obligat reclamantul I. Bochori a le restitui 4000 lei garanția depusă cu ocazia facerii contractului, plătindu-le și cheltuielile de judecată și acordându-se o execuție provisorie ;

Considerând că primul capăt de cerere întinderea privilegiului, pentru argumentele arătate în discuțiunea acțiunii principale a lui I. Bochori, cată a se respinge ;

Considerând că liberarea garanției se poate încuviința întru cât prin resilierea contractului dintre părți, cauza deținerei acestei garanții a încetat ;

Că dar cererea reconvențională de față nu se poate admite de cât în parte ;

Având în vedere că ambele părți urmând a plăti reciproc sume de bani, cată a se face compensația prevăzută de art. 1143 cod. civ. ;

Considerând că în ce privește cheltuielile de judecată ele de asemenea urmează a fi compensate întru cât ambele părți au obținut câștig de cauză ;

Pentru aceste considerante redate de d-l judecător G. M. Vlasto.

În virtutea legii,

Admite în parte opozițiunea făcută de I. Bochori contra sentinței acestui tribunal cu No. 1857/95.

Retracează această sentință și prin consecință.

Admite în parte acțiunea intentată de Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito contra lui I. Bochori și

Obligă pe I. Bochori să plătească lui Silvia Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito suma de (10263) zece mii două sute șasezeci și trei lei și 25 bani.

Admite în parte cererea reconvențională făcută de I. Bochori contra lui Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito prin petiția din 14 Februarie 1896 prin consecință.

Declară resiliat contractul intervenit între părțile litigante cu data de 5 Mai 95 autentificat la No. 3964/95 de tribunalul Ilfov Notariat.

Obligă pe Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito să plătească lui I. Bochori suma de (4267) patru mii două sute șasezeci și șapte lei, bani 80 în care se coprinde și suma de (3000) trei mii lei ca daune interese.

Admite acțiunea intentată de I. Bochori prin petiția înregistrată la No 15009/95 contra lui Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito prin consecință.

Dispune ștergerea inscripțiunii privilegiului luat asupra imobilului lui I. Bochori în baza ordonanței presidențiale No. 1687/95 a tribunalului Notariat Ilfov.

Acordă execuția provisorie asupra acestui punct.

Obligă pe Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito la plata sumei de una mie lei (1000) ca daune.

Admite în parte cererea reconvențională făcută de Silvio Asquini, N. Louis Modin și Liva Vito prin petiția înregistrată la No. 565/96 contra lui I. Bochori și obligă pe I. Bochori să plătească reclamanților garanția de (4000) patru mii lei.

Făcându-se compensația legală, obligă în definitiv pe I. Bochori să plătească lui Silvio Asquini, N. Louis Mondin și Liva Vito suma de (8995), opt mii nouă sute nouăzeci și cinci lei și 45 bani.

(ss) Oscar N. Niculescu, G. M. Vlasto.

(s) grefier, C. Ștephănescu.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, SECȚIUNEA II

Audiența de la 30 Mai 1897

Președenția D-lui ELEFTERIE G. ECONOMU, Președinte

Deciziunea civilă No. 87

Ioel Abraham cu Gherassim Luzi.

Acțiune în revendicare. — Străin. — Imobil situat în Dobrogea. — Fapte petrecute sub imperiul legilor turcești. — Condițiunea străinilor cari cumpără imobile în Turcia. — Dacă se asimilează, în privința acestor imobile, cu supușii otomani. — Dacă pot invoca legile țerei lor în privința unei acțiuni în revendicarea unui imobil situat în Dobrogea. — După ce legi se judecă această acțiune. — Dacă trebuie să se distingă subț ce legi s'a au petrecut faptele cari au dat loc la această acțiune în revendicare.

Străin. — Dobrogea. — Dacă străinii pot invoca legea țerei lor relative la capacitate, când contractează cu un pământean.

Minorii. — Majoritate. — Majoritatea după legile otomane. — La ce vârstă se declară.

Străin. — Minoritate. — Dacă un străin poate invoca legile țerei lor relative la capacitate când contractează cu un pământean și când 'și ascunde starea sa civilă.

Prescripțiune. — Acțiune pentru nulitatea sau stricarea unei convențiuni. — Prin ce timp se prescrie.

Prescripțiune. — Minorii. — De când începe a curge prescripțiunea contra minorilor. — Majoritate.

Urmărire imobiliară. — Vânzare silită. — Ce este. —

Contract judecătoresc. — Dacă are efectele unei convențiuni de bună-voe.

Prescripțiune. — Prescripțiunea de 10 ani. — Convențiuni intervenite prin judecată. — Vânzări silită de imobile efectuate în Dobrogea de tribunalele turcești. — Acțiune pentru anulare. — Dacă prescripțiunea de 10 ani se aplică și acțiunilor în anularea unor asemenea vânzări.

1) *Asemănat legiuirilor otomane, străinii avea dreptul a cumpăra imobile în Turcia, și prin urmare și în Dobrogea, când această provincie făcea parte din imperiul otoman, însă prin acest fapt al cumpărării, străinul era asimilat supușilor otomani în tot ce privește bunurile lor imobiliare, fiind justițiabil de tribunalele respective otomane pentru toate cesiunile relative la proprietatea cumpărată, precum și pentru toate acțiunile reale relative la ea, fără să se poată prevala în această materie de naționalitatea lui personală.*

Ast-fel, un supus austriac, nu poate invoca legile țerei sale în judecarea unei acțiuni în revendicare ce ar fi intentat relativ la un imobil situat în Dobrogea, și această acțiune se judecă după legile turcești, dacă faptele deduse în instanță s'a petrecut sub imperiul acestor legi.

2) *Străinul care intență o asemenea acțiune nu poate invoca faptul că după legile țerei sale el era minor în momentul când s'a făcut vânzarea imobilului ce revendică, întru cât prin faptul cumpărării unui imobil în Dobrogea, străinii asimilându-se cu musulmanii, devin justițiabili de tribunalele otomane și supuși legilor turcești, și prin urmare și capacitatea lor de a înstrăina, că și aceea de a câștiga imobile, are a se reglementa conform legilor otomane.*

3) *După legile otomane, majoritatea este fixată la vârsta de 18 ani.*

4) *De și legile relative la capacitate urmăresc pe străinii ori unde s'ar afla, această regulă însă nu poate fi invocată de străinul când aflându-se în țară străină, contractează cu un pământean fără a și arăta starea sa civilă, inducând ast-fel în eroare, asupra capacității sale, pe contractantul său, care fiind în țara sa nu este ținut a cunoaște de cât legile țerei sale.*

5) *Asemănat art. 1900 din codul civil român, acțiunea pentru nulitatea sau stricarea unei convențiuni, se prescrie prin 10 ani, în toate casurile când legea nu prescrie alt-fel.*

6) *Prescripțiunea curge pentru minorii din ziua majorității lor.*

7) *Vânzarea silită a unui imobil făcută prin tribunal, ca și ori-ce sentință judecătorească, constituie un contract judecătoresc în care voința și consimțământul părților este impus de judecată, și care are toate efectele unei convențiuni încheiate de bună-voe.*

8) *Prescripțiunea de 10 ani prevăzută de art. 1900 din cod. civil se aplică nu numai acțiunilor pentru anularea convențiunilor încheiate de bună-voe, dar și a celor pentru anularea convențiunilor încheiate prin judecată, în cari intră și vânzările silită.*

Această prescripțiune este aplicabilă și vânzărilor de imobile situate în Dobrogea și efectuate de tribunalele otomane înainte de anexarea acestei provincii la România.

S'a ascultat: d-nii avocați D. Manole și V. Macri, din partea apelantului Ioel Abraham, și d-nii avocați Romulus N. Opreanu și P. Holban, din partea intimatului Gherassim Luzi.

Curtea deliberând,

Asupra opoziției făcută de Ioel Abraham contra deciziunii acestei Curți No. 40 din 1896, prin care i s'a respins în lipsă apelul ce a declarat în contra sentinței tribunalului Constanța No. 63 din 1895;

Având în vedere că prin această sentință s'a respins acțiunea de revendicare a imobilului situat în Constanța strada Traian No. 25, dimpreună cu venitul lui de la

1870, intentată de apelant în contra intimatului Gherasim Luzi;

Având în vedere că faptele, ast-fel cum rezultă din actele invocate de părți, și susținerile lor, sunt: Ioel Abraham, supus austriac, cumpără în orașul Constanța un imobil pe când Dobrogea făcea parte din Imperiul Otoman; după aceea, Ioel Abraham se împrumută de la Sofia, căsătorită în urmă cu Gherasim Luzi, cu suma de 39000 lei, și pentru asigurarea creanței constituie o ipotecă asupra numitului imobil cumpărat de el; debitorul neplătind împrumutul la termenul stipulat, creditorul cere tribunalului otoman din Constanța, scoaterea în vânzare a imobilului ipotecat, care în cele din urmă, prin încheierea aceluși tribunal, ordonanța de adjudecare sa hotărâre, sub No. 59 din 30 Iulie 1870, se adjudecă asupra lui Gherasim Luzi, care în virtutea acestei cumpărături stăpânește de atunci și până astăzi imobilul cumpărat;

Având în vedere că Ioel Abraham, astăzi înaintea Curței, susține că vânzarea efectuată în anul 1870, nu este opozabilă pentru că: 1) nu este făcută de un tribunal competente, 2) că el, în momentul vânzării, după legile statutului său personal, era minor, și n'a fost citat nici personal nici prin tutorele său, în fine 3) că încheierea tribunalului turcesc din 1870 nu i-a fost comunicată, prin urmare nu este definitivă;

Considerând că după legea din 7 Septembrie 1824 era musulmană, sau 1865 era creștină, care se ocupă despre drepturile străinilor d'a cumpăra imobile în imperiul Turc, aceștia aveau dreptul de a cumpăra niște asemenea imobile, însă prin acest fapt al cumpărării, străinul era asimilat supușilor otomani în tot ceea ce privește bunurile lor imobiliare, fiind justițiabil de tribunalele respective otomane pentru toate cesiunile relative la proprietatea cumpărată, precum și pentru toate acțiunile reale relative la ea, fără să se poată prevala în această materie de naționalitatea lui personală (V. Aristarchy Bey, Vol. I. pag. 19 și urm. Ediția 1873).

Că ast-fel fiind, Ioel Abraham, de și supus austriac, nu poate invoca legile țerei sale în judecarea acțiunii în revendicare ce a intentat relativ la un imobil situat în Turcia, această acțiune are a fi judecată conform legilor otomane, în vigoare în Dobrogea în momentul când faptele deduse în instanță au avut loc;

Că, din acest punct de vedere, reclamantul nu poate invoca faptul că, după legile austriace, în momentul când s'a făcut vânzarea el era minor, căci în această acțiune în care el exercită un drept real asupra unui imobil situat în Turcia, Ioel Abraham deși străin este supus în totul legilor otomane, și prin urmare și capacitatea lui de a înstrăina, ca și aceea de a câștiga imobile, are a se reglementa conform legilor otomane;

Considerând că după legile otomane, majoritatea este la 18 ani, ceea ce se atestă și prin certificatul cadidului din Constanța sub No. 334 din 1897, și nu se contestă de apelant;

Considerând că însuși apelantul nu a susținut că în momentul când i s'a vândut imobilul de către tribunalul turcesc, dânsul avea o etate mai mică de 18 ani și prin urmare se dovedește că era major după legea turcească;

Că ast-fel fiind, dânsul nu poate invoca starea de minoritate ce după statutul său personal avea în momentul vânzării, nici neindeplinirea formelor prevăzute de legile otomane pentru vânzarea imobilelor minorilor;

Considerând că independent de legea turcă, Ioel Abraham nu poate invoca minoritatea după codicele austriace, căci de și legile relative la capacitatea persoanelor urmăresc pe străini în ori-ce țară s'ar afla, însă această regulă nu poate fi invocată de dânsul, când aflându-se în țară străină contractează cu un pământean fără a și arăta starea sa civilă, inducând ast-fel în eroare, asupra capacității sale, pe contractantul său, căci acesta fiind în țara sa nu este ținut a cunoaște de cât legile țerei sale;

Că, în speșă, intimatul Luzi, văzând că Ioel Abraham a cumpărat imobilul în litigiu prin tribunalele otomane a fost în drept să creadă că acesta era capabil atât în momentul constituirei ipotecei cât și în momentul adjudecării imobilului asupra sa;

Considerând că în ce privește competența tribunalului turcesc care a efectuat vânzarea în 1870, este suficient stabilită prin considerantele sentinței apelate pe care Curtea și le apropie;

Considerând că în privința citării lui Ioel Abraham, cu ocazia vânzării, din corpul încheerii tribunalului turcesc se dovedește că formalitățile prevăzute de legea otomană pentru chemarea părților au fost îndeplinite;

Că tot asemenea din aceiași încheere se mai stabilește că vânzarea a rămas definitivă și de aceea a și fost adusă la îndeplinire;

Că de altmintrelea Ioel Abraham, care contestă acest lucru, acum după mai mult de 20 ani de la executarea încheerii tribunalului turcesc, trebuie să dovedească că această încheere nu este definitivă, lucru ce n'a făcut;

Că dară, și aceste motive nu sunt fondate;

Considerând însă, că afară de toate acestea Gherasim Luzi a invocat în favoarea sa diferite prescripțiuni și anume: cea de 10 ani de la data încheierii tribunalului turcesc prin care se vinde imobilul către Luzi, adică de la Iulie 1870, conform legilor turcești, și de 10 ani de la aceeași dată conform legii românești, și de 10 ani de la 1882 data legii pentru regularea proprietății în Dobrogea și de 10 ani de la data de când Ioel Abraham a devenit major;

Considerând că după art. 1900 din codul civil român, acțiunea pentru nulitatea sau stricarea unei convențiuni, se prescrie prin 10 ani, în toate cazurile când legea nu dispune alt-fel, și acest timp curge pentru minorii din ziua majorității lor;

Considerând că vânzarea silită a unui imobil făcută prin tribunal, ca și ori-ce sentință judecătorească, constituie un contract judecătorec în care, voința și consimțământul părților este impus de judecată, și că are toate efectele unei convențiuni încheiate de bună-voie;

Că ast-fel fiind, se prescrie conform art. 1900 mai sus menționat, nu numai acțiunile pentru anularea convențiunilor încheiate, de bună voe, dar și acelea pentru anularea convențiunilor încheiate prin judecată, în care intră și vânzările silită;

Considerând că acest articol este aplicabil și vânzărilor de imobile situate în Dobrogea de tribunalele otomane, înainte de anexarea ei la România, căci după legea asupra regulării proprietății din Dobrogea, promulgată în anul 1882, de la această dată sunt aplicabile legile române tuturilor imobilelor situate în Dobrogea;

Considerând că după actul de naștere invocat de Ioel Abraham, chiar după legile statutului său personal, codul civil austriac, dânsul la 1882 era major;

Considerând că acțiunea de față este intentată la Iunie 1894 adică după trecere de 10 ani de la 1882,

prin urmare această acțiune este prescrisă, conform mai sus menționatului articol 1900 din codul civil român;

Că dar și din acest punct de vedere și fără a se mai discuta cele-lalte prescripțiuni invocate, care rămân fără interes în cauză, urmează a se respinge opozițiunea și apelul lui Ioel Abraham și a se acorda intimatului cheltuieli de judecată, conform art. 140 și 146 din procedura codului civil;

Pentru aceste motive respinge, etc.

(ss) E. G. Economu, A. Abgarovici, M. A. Bestelei, D. Dobriceanu.

Opiniune

Sunt de părere să se respingă opozițiunea și apelul lui Ioel Abraham numai pe motivul fondat pe prescripțiunea de 10 ani, prevăzută de art. 1900 codul civ., iar nu și pentru cele-lalte motive arătate de majoritate.

(ss) V. Râmniceanu

INFORMAȚIUNI

Parchetul tribunalului Ilfov urmărește cu cea mai mare rigoare pe samsarii falimentelor și nu putem de cât să aprobăm această atitudine energetică față de asemenea indivizi cari prin manoperile lor ruinau creditul comercianților noștri în străinătate, și cari în țară, nimiceașu cu totul pe comerciantul ce avea nenorocirea să aibă vre-o poliță protestată sau să fie declarat în stare de faliment.

Ni se comunică că descoperirile în această afacere sunt așa de grave și așa de compromițătoare pentru acești șantașiști, în cât d-l Al. Djuvara, ministrul de justiție ar fi hotărât să viadă la toamă cu un proiect de lege care să pună capăt escrocherilor acestor samsari, lecuind ast-fel comerțul țerei de această plagă care ruinează creditul țerei și al comercianților.

O altă plagă, și care ar trebui o dată stărpiată, este și cea a cămătarilor.

Nerușinarea acestora în a specula pe ori-cine le cade în mână numai cunoaște nici o margine. Acești cămătari, prin samsarii lor, operează ziua nămiaza mare, fără nici o temere de autorități.

Ast-fel, la berăria cea mai șic după bulevardul Academiei, o bandă de samsari, operează fără rușine în fața multor reprezentanți ai autorităților ce vin pe la acea berărie.

Vai de nenorocitul care cade în mâna acestor samsari; plătește de zece ori suma împrumutată, și tot dator rămâne.

Mai zilele trecute, un domn cu o pozițiune bună și sigură în societate, având trebuință de 500 lei, se adresează la unul din acei samsari care, făgăduiește a-i găsi această sumă, însă îi pune ca condițiune că pentru 500 de lei, să semneze o poliță de 800 lei cu termen de una sau două luni! Și aceste lucruri se petrec în mijlocul capitalei, în fața autorităților, iar nu în pădurea Vlăsiei sau în codrul Herții!

Atragem serioasa atențiune a parchetului asupra samsarilor de cămătari ce operează la acea berărie și cerem să se ia măsuri în contra lor.

Un alt soi de cămătari sunt și aceia cari dau bani cu ipotecă. Ast-fel, ni se comunică următorul proiect de împrumut ipotecar, care din fericire nu s'a realizat, pentru că s'a găsit un om mai de inimă care să deștepte pe cel ce voia să se împrumute, și ast-fel acesta a scăpat de a fi victima unor pungași. Iată faptul: Un domn având trebuință să se împrumute cu suma de 30000 de lei, afectând cu ipotecă pentru aceasta, un imobil ce posedă în indivisiune, un samsar împreună cu un avocat de con-

trabandă i-au găsit această sumă, însă în următoarele condițiuni: Suma de 30000 lei să i se numere în scrisuri funciare urbane socotite pe valoarea lor nominală, deci o diferență în minus de 3600 lei; dobînda înainte pe un an și jumătate 6750 lei; lăsarea în depozit pentru acțiunea de indivisiune, 500 lei; taxe de înregistrare, facerea actului, timbre, etc. 500 lei; plata samsarului 1000 lei; plata avocatului 6000 de lei, în total, suma de 18350 lei care scăzându-se din suma de 30000 lei, rămâne suma de 11650 lei, sumă ce în realitate primea în mână împrumutatul ce constituia o ipotecă de 30000 lei.

Din fericire acest faimos împrumut nu s'a realizat, însă în schimb câte altele, și mai oneroase, nu se realizează pe fie care zi.

Credem că în cea ce privește împrumutul cu ipotecă ar fi un mijloc să se stărpească camăta: Judecătorul ce primește actul de ipotecă spre autentificare să oblige pe creditor să numere în fața sa banii împrumutatului, căci atunci, o dată ce împrumutatul ar încasa suma în fața judecătorului, nu ar fi așa de prost în cât să-i restituie creditorului banii ce ar fi stipulat în particular că trebuie să-i dea înapoi.

Credem că trebuie stărpiată camăta și de acea cerem să se ia măsuri.

BIBLIOGRAFII

A apărut 2 volume :

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC DE PROCEDURA CIVILA DE DIMITRIE CHEBAPCI Doctor în drept, Avocat

Primul volum conține: Legea judecătorielor de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărnicie, legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține :

ESECUȚIUNEA SILITĂ

Ambele volume fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vânzare la autor *str. Planțelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înaintării costului prin mandat poștal.

A apărut în editura librăriei Carol Müller :

CODUL CIVIL ROMÂN

adnotat cu jurisprudența Curței de Casație și precedat de un index alfabetic

de
C. HAMANGIU

Procurorul Tribunalului Ilfov

Un volum de 600 pagini, format portativ. PREȚUL 3 LEI broșat și 4 LEI legat flexibil în pânză. De vânzare la toate librăriile.

AVIS PENTRU ABONAȚI

CURIERUL JUDICIAR, în tot timpul vacanțiunei până la 1 Septembrie, va continua să apară regulat, ca și în anii trecuți, la fie-care două săptămâni, Duminică; ast-fel numărul viitor va apare Duminică 10 August.

Domnii abonați cari doresc a primi ziarul la stabilimentele balneare unde se duc, sunt rugați a ne anunța de adresa exactă unde voesc a li se trimite și timpul de când și până când să le trimitem.

Administrația.